

Arrest

nr. 104 685 van 10 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 15 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 januari 2013 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. APPELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 13 maart 2012 een aanvraag in om, in functie van haar echtgenoot, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 januari 2013 ten aanzien van verzoekster en haar kinderen de beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 22 januari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 13, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §2 van

het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: [K.]

Voorna(a)m(en): [K.]

Nationaliteit: India

[...]

En kinderen [K. A. P.] [...] en [S. A.] [...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

□ er werd een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd op basis van artikel 13, §3, van de wet (artikel 13, §4, eerste lid, 1°).

Op 22.11.2012 werd het verblijfsrecht van de heer [S. S.] - echtgenoot, respectievelijk vader van betrokkenen - ingetrokken.

Aangezien de referentiepersoon zelf een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten, vormen de bepalingen van artikel 13 §4, derde lid van de wet van 15.12.1980 geen belemmering om voor betrokkenen eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste te leggen van de tegenpartij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de als motieven opgegeven feiten werkelijk bestaan en op zich rechtens relevant zijn, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de beslissing welke op grond ervan genomen is. (R.v.St. nr. 47.148, 3 mei 1994, Arr. R.v.St., 1994)

Er is schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer een beslissing genomen wordt op grond van de motieven die weliswaar rechtens relevant, aanvaardbaar en feitelijk juist zijn, maar waartegenover hetgeen beslist is in een kennelijke wanverhouding staat (R.v.St., nr. 46.329, 1 maart 1994, T. Gem., 1995, 143, Arr. R.v.St., 1994)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. (Rvs 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954)

Verwerende partij had alsdan rekening dienen te houden met het feit dat de echtgenoot van verzoekster beroep heeft ingediend tegen de weigeringsbeslissing inzake het afleveren van een arbeidskaart.

Over dergelijk beroep wordt normalerwijze binnen de drie maand uitspraak gedaan.

Verwerende partij heeft dan ook geen rekening gehouden met alle elementen van het dossier.

Verwerende partij had dan ook geen bevel om het grondgebied te verlaten kunnen betekenen.

Geen enkele redelijke en zorgvuldige overheid had dan ook dergelijk bevel betekend.”

3.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekster louter tot een verblijf in het Rijk werd gemachtigd om haar echtgenoot te kunnen vervoegen die zelf, in het kader van zijn tewerkstelling, tot een tijdelijk verblijf in België was gemachtigd. Het is daarnaast niet betwist dat de verblijfstitel van verzoeksters echtgenoot slechts geldig was tot 30 oktober 2012 en dat hem geen nieuwe arbeidskaart werd toegekend die een verdere tewerkstelling en de toekenning van een nieuwe verblijfsmachtiging mogelijk zou maken. Het feit dat een beroepsprocedure werd opgestart tegen de beslissing van de gemachtigde van de Vlaamse minister bevoegd voor de werkgelegenheid van 17 oktober 2012 waarbij een nieuwe arbeidsvergunning werd geweigerd heeft niet tot gevolg dat verzoeksters echtgenoot na 30 oktober 2012 nog legaal in het Rijk kon verblijven. Verweerder diende hem, overeenkomstig artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dan ook een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen. Verweerder kon, gelet op artikel 13, § 4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, derhalve ook een einde stellen aan het verblijf van verzoekster.

Verzoeksters beschouwingen laten niet toe te besluiten dat verweerder enig dienstig gegeven buiten beschouwing heeft gelaten bij het nemen van de in voorliggende zaak bestreden beslissing of dat deze beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

3.2.2. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK